

positiv; den gældende begrænsning af afskrivningsretten til alene at omfatte den del af anskaffelsessummen, der overstiger scrapværdien, foreslås altså ikke opretholdt.

Hvor et aktiv sælges til et beløb, der er lavere end dets skattemæssigt nedskrevne værdi, eller hvor det af andre grunde udgår af driften uden at indbringe et beløb, der når op på denne værdi, f. eks. hvor forsikringssummen for et skadelidt aktiv er mindre end den værdi, hvormed aktivet indgår i saldo-beløbet, fører det lige beskrevne system til, at en del af aktivets anskaffelsessum, nemlig forskellen mellem på den ene side anskaffelsessummen efter fradrag af afskrivninger og på den anden side salgssummen (forsikringssummen), forbliver henstående på saldoen til fortsat afskrivning.

Navnlig i tilfælde, hvor en virksomhed kun har et enkelt eller få aktiver, kan det ved denne fremgangsmåde forekomme, at saldoværdien kommer til at overstige den faktiske værdi af de i behold værende aktiver. Dette kan for virksomheder, der skal aflægge regnskab efter de i bogføringsloven eller aktieselskabsloven indeholdte forskrifter, medføre en konflikt mellem nævnte forskrifter og de skattemæssige afskrivningsregler.

Af denne grund og fordi de degressive afskrivninger efter hovedreglen aldrig fører til en fuldstændig afskrivning af driftsmidlernes anskaffelsessum, har man i § 4 foreslået indført en „kompletterende“ regel, hvorved der åbnes mulighed for ved salg m. m. at foretage en udrensning af saldoen.

Den kompletterende regel går ud på, at den skattepligtige i tilfælde af salg m. m. skal kunne begære et fremkommet tab fradraget i den skattepligtige indkomst.

Hvor den kompletterende regel benyttes, skal driftsmidlernes samlede saldoværdi formindskes med et beløb svarende til det udgåede driftsmidlets skattemæssigt nedskrevne værdi i stedet for som efter hovedreglen med salgssummen m. m. Fradraget i saldoen skal foretages før årets almindelige afskrivning i henhold til hovedreglen.

Det kan efter det foreslåede afskrivningssystem forekomme, at driftsmidlernes samlede saldoværdi bliver negativ som følge af, at driftsaktiver, der afhændes eller går til grunde, udgår af saldoen med den opnåede salgssum, henholdsvis erstatnings- eller forsikringssum.

En negativ saldoværdi repræsenterer en ikke indkomstbeskattet avance på driftsmidler. Den negative saldo kan tænkes udlignet ved nyanskaffelser af driftsmidler, men for det tilfælde, at sådan udligning ikke har fundet sted i det indkomstår, der følger umiddelbart efter det, hvori den negative

saldo er opstået, foreslås det i § 5, stk. 1, at der skal ske en udligning ved indkomstbeskatning af det ikke udlignede beløb i det indkomstår, der følger efter det, hvori den negative saldo er opstået. Såfremt den skattepligtige måtte ønske dette, skal han efter § 5, stk. 2, helt eller delvis kunne udligne den negative saldo i det indkomstår, hvori den opstår, ved at tage det pågældende beløb til indtægt.

Indkomstbeskatning af en negativ saldo inden for den i § 5, stk. 1, foreslåede frist vil imidlertid ikke altid virke rimelig. Dette gælder især, hvor samtlige en virksomheds driftsmidler eller en betydelig del af disse udgår af driften, og hvor det ikke er muligt at anskaffe nye driftsmidler inden for den anførte frist. Dette vil navnlig kunne forekomme i virksomheder, der kun har et enkelt eller enkelte større driftsmidler. I virksomheder med mange forskellige driftsmidler vil forholdet sjældnere forekomme, men det vil dog kunne ske ved samlet undergang af driftsmidlerne, f. eks. ved brandskade. Under hensyn hertil er der ved § 5, stk. 3, foreslået indført en beføjelse for finansministeren til at dispensere fra fristen i § 5, stk. 1.

Spørgsmålet om beskatning af *avance eller tab* har været et af de problemer, som afskrivningsudvalget har beskæftiget sig indgående med.

Efter de *gældende regler* kan *tab* ved salg af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, *fradrages fuldt ud* ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Eventuel *fortjeneste* ved salg af sådanne driftsmidler skal, hvis der alene er afskrevet ordinært på de pågældende driftsmidler, *kun beskattes delvis*, nemlig i det omfang, hvori fortjenesten overstiger 30 pct. af den oprindelige anskaffelsessum (den pris, der i sin tid er betalt for det eller de solgte formuegoder, *uden* fradrag af senere foretagne afskrivninger). Ved særskilt afhændelse af enkelte driftsmidler skal dog maksimalt beskattes den del af fortjenesten, der overstiger 500 kr., og ved afhændelse i forbindelse med realisation eller afståelse af den pågældende virksomhed maksimalt den del af fortjenesten, der overstiger 5 000 kr.

Har der været afskrevet ekstraordinært på driftsmidler af den her omhandlede art, finder der en videregående beskatning sted. Reglerne herom er udformet således, at den del af avancebeløbet, som svarer til den merafskrivning, som den skattepligtige har foretaget i kraft af bestemmelserne om ekstraordinær afskrivning, forlods inddrages under beskatning enten i salgsåret eller ved regulering af skatteansættelserne for de indkomstår, for hvilke ekstraordinære afskrivninger er foretaget.